Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího rozšířeného senátu)

28. března 2019 *

„Ochranná známka Evropské unie – Přihlášky obrazových ochranných známek Evropské unie Simply. Connected. – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Rozsah přezkumu, který musí provést odvolací senát – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001] – Článek 64 nařízení č. 207/2009 (nyní článek 71 nařízení 2017/1001)“

Ve věcech T-251/17 a T-252/17,

Robert Bosch GmbH, se sídlem ve Stuttgartu (Německo), zastoupená S. Völkerem a M. Pemselem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému V. Mensingem a D. Hanfem, jako zmocněnci,

žalovanému,

jejichž předměty jsou žaloby podané proti rozhodnutím pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. března 2017 (věc R 948/2016-5) a ze dne 10. března 2017 (věc R 947/2016-5), týkajícím se přihlášek obrazových označení Simply. Connected. k zápisu jako ochranných známek Evropské unie,

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen (zpravodaj), předseda, V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Półtorak a E. Perillo, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobám došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 28. dubna 2017,

s přihlédnutím k vyjádřením k žalobě došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 13. července 2017,

s přihlédnutím k organizačním procesním opatřením ze dne 26. září 2018,

s přihlédnutím k předání projednávaných věcí třetímu rozšířenému senátu Tribunálu,

s přihlédnutím k rozhodnutí ze dne 17. ledna 2019 o spojení projednávaných věcí,

* Jednací jazyk: němčina.

ohledem na to, že účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporům

1 Dne 19. listopadu 2015 podala žalobkyně, společnost Robert Bosch GmbH, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) dvě přihlášky ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1), v platném znění [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)].

2 První ochrannou známku, o jejíž zápis bylo žádáno (dále jen „první přihlášená ochranná známka“, věc T-251/17), je následující obrazové označení:

3 Druhou ochrannou známkou, o jejíž zápis bylo žádáno (dále jen „druhá přihlášená ochranná známka“, věc T-252/17), je následující obrazové označení:

4 Výrobky a služby, pro které byly oba zápisy požadovány, jsou totožné. Náležejí do tříd 7, 9, 11, 12, 36 až 38, 41 a 42 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:

– třída 7: „Elektrické motory, s výjimkou motorů pro pozemní vozidla, startéry (s výjimkou pro pozemní vozidla), generátory, zážehové systémy pro motory s vnitřním spalováním, žhavicí svíčky, zapalovací svíčky, lambda sondy, zapalovací rozvody, zapalovací cívky, magnetické startéry, konektory zapalovacích svíček, vstřikovací čerpadla, palivová čerpadla, regulátory otáček motoru, vstřikovače a držáky trysky; ventily do strojů; palivové filtry, olejové filtry, vzduchové filtry; hydraulická čerpadla, hydrostatické motory, ventily hydraulických zařízení, hydraulické válce, hydraulické zásobníky, hydraulické filtry; pneumatické ventily, servořízení, pneumatické brzdy, pneumatická zařízení, jmenovitě pneumatické kompresory, vzduchojemy, řídicí ventily, brzdové ventily; turbo nabíječky výfukových plynů; elektronické řídicí přístroje pro výrobní techniku,

zařízení odporového svařování, servopohony a hřídele, robotizovaná ovládání; modulové prvky pro automatickou montáž/výrobní techniku, včetně vybavení pracoviště, jmenovitě pracovní stoly a pracovní lavice, držáky, bezpečnostní a ochranná zařízení, pohyblivá pracoviště, zvedací zařízení, stolní lisy, systémy pro přípravu materiálu a pořádkové systémy, jmenovitě výrobní pásy a dopravní řetězy, vibrační dopravníky, sklápěcí zařízení a programovatelná elektrická zařízení včetně drapáků a jednoramenných robotů; odhrotovací stroje (mechanické, tepelné a elektrochemické); balicí stroje; ruční nářadí s elektrickým pohonem a jejich násady; elektrické kuchyňské spotřebiče a jejich příslušenství; mycí stroje na kameninové nádobí, mycí zařízení, vysokofrekvenční generátory; zapalovací zařízení spalovacích motorů; části a vybavení veškerého výše uvedeného zboží zařazené do třídy 7;“

– třída 9: „Čidla; programovatelná kontrolní zařízení; elektrické a elektronické měřicí, kontrolní a regulační přístroje pro zabudování do motorových vozidel; přístroje pro záznam, zpracování, vysílání, příjem a zobrazení signálů, dat, obrazu a zvuku, elektrické a elektromagnetické nosiče dat; videokamery, obrazovky, reproduktory, antény pro rádia a televizní přístroje, telefonní přístroje, autoantény, přenosné vysílačky, autotelefony; poplašné systémy; přístroje pro určování polohy a navigační přístroje k zabudování do pozemních, vzdušných a vodních dopravních prostředků; zařízení pro napájení proudem, elektrické filtry, polovodičové prvky, optolektronické stavební prvky; tištěné, leptané a lité obvody, integrované obvody, relé, pojistky, vedení pro elektrické, elektronické a optické signály, kabelové spojky, elektrické vypínače, elektronická nastavení dosahu světla, senzory, detektory, spínací zařízení/skříňové rozvaděče, solární články a solární generátory; analytické přístroje pro motorová vozidla, jmenovitě pro analýzu odpadního plynu, analýzu sazí, funkce brzd, diagnostické nástroje a zařízení pro simulace, zkušební přístroje pro motory, dílenské kontrolní přístroje pro vstřikovací čerpadla, startéry a generátory; baterie, nabíječky, zkoušečky akumulátorů, zesilovače, transformátory, kabelové bubny; počítačové systémy regulace jízdní dynamiky; součásti a příslušenství pro všechno výše uvedené zboží“;

– třída 11: „Topné, vařicí, grilovací, ohřívací a chladicí přístroje; plynové zapalovače; zařazené do třídy 11; světlomety a světla včetně světel pro vozidla; chladicí zařízení a stroje; ventilační technika; vysoušeče vlasů; elektrické přístroje na přípravu kávy; pražicí stroje; pečicí trouby; elektrické vařiče vajec; opékače pečiva; klimatizační zařízení; kontrolní a regulační přístroje pro plynové vytápění; sušičky oděvů; části a příslušenství pro výše uvedené výrobky, zařazené do třídy 11“;

– třída 12: „Bezpečnostní zádržné systémy pro zabudování do motorových vozidel, jmenovitě pásy, airbagy; rozmrazovací zařízení čelních skel; servobrzdy a pneumatické brzdy pro pozemní a vzdušné dopravní prostředky, antiblokovací brzdové systémy; regulační systémy hnacího prokluzu; řízení pohonů; stěrače skel; hydraulické řídicí mechanismy pro pozemní, vzdušné a vodní dopravní prostředky; elektrické motory pozemních vozidel; součásti a zařízení zahrnuté do třídy 12 pro všechno výše uvedené zboží“;

– třída 36: „Pojišťovací služby“;

– třída 37: „Montáž, servis a údržba dílů a příslušenství motorových vozidel, autorádií, přenosných vysílaček, ručních obráběcích strojů, dílenských přístrojů a zařízení, elektrických generátorů, přístrojů pro domácnost a kuchyňských přístrojů, rozhlasových a televizních zařízení, sanitárních zařízení, topných a klimatizačních zařízení a nábytku; opravy a úpravy motorových vozidel na akcích motoristického sportu“;

– třída 38: „Radiolokační služby, přenos zvuku, dat a obrazů přes satelit“;

– třída 41: „Vzdělávání a výuka třetích osob v oblasti elektrotechniky a elektroniky“;

– třída 42: „Konstrukční a projektové návrhy a poradenství; vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat; provádění vývojových, testovacích a výzkumných zakázek; technické konzultace a provádění znaleckých posudků; plánování a vývoj a technické přezkoušení vesmírných projektů; technická kontrola budov a zařízení.“

5 Dopisy ze dne 16. března 2016 průzkumový referent EUIPO informoval žalobkyni, že zápisu obou přihlášených ochranných známek částečně brání absolutní důvody pro zamítnutí stanovené v čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení 2017/1001].

6 Dopisy ze dne 18. dubna 2016 předložila žalobkyně své vyjádření.

7 Rozhodnutími ze dne 25. dubna 2016 průzkumový referent zamítl na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a odst. 2 nařízení č. 207/2009 zápis obou přihlášených ochranných známek pro výrobky a služby označené těmito ochrannými známkami zahrnuté do tříd 9, 37, 38 a 41, jakož i služby nazvané „vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat“ a „technické konzultace“, náležející do třídy 42.

8 Naproti tomu žádné výhrady nebyly vzneseny ohledně výrobků a služeb, na které se vztahují přihlášky k zápisu a náležejí do tříd 7, 11, 12, 36, a služeb „konstrukční a projektové návrhy a poradenství“, „provádění vývojových, testovacích a výzkumných zakázek“, „provádění znaleckých posudků“, „plánování a vývoj a technické přezkoušení vesmírných projektů“ a „technická kontrola budov a zařízení“, náležejících do třídy 42.

9 Dne 23. května 2016 podala žalobkyně u EUIPO proti oběma rozhodnutím průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 (nyní články 66 až 71 nařízení 2017/1001).

10 Rozhodnutími ze dne 9. března 2017 (věc R 948/2016-5, týkající se první přihlášené ochranné známky, dále jen „první napadené rozhodnutí“) a ze dne 10. března 2017 (věc R 947/2016-5, týkající se druhé přihlášené ochranné známky, dále jen „druhé napadené rozhodnutí“) pátý odvolací senát EUIPO odvolání z totožných důvodů zamítl.

11 Odvolací senát měl zaprvé za to, že slovní prvky tvořící přihlášené ochranné známky jsou vnímány jako slogan postrádající rozlišovací způsobilost, který znamená „jednoduše připojený“ nebo „hlavně připojený“ k síti. Odvolací senát v tomto ohledu shledal, že relevantní veřejnost nepřikládá žádný význam tečkám umístěným za každým slovním prvkem, neboť spotřebitelé mají sklon k tomu, že sled písmen vnímají takovým způsobem, který jim připadá smysluplný, nezávisle na interpunkčních znaménkách a použití velkých či malých písmen. Obdobně uvedl, že zaoblený obdélník bez pravého horního rohu, jenž obklopuje slovní prvky, ani známý symbol bezdrátového připojení (tvořený vyobrazením tří soustředných vln) nedodávají dotčeným označením rozlišovací způsobilost, neboť nejsou vědomě vnímány, jelikož jsou v souvislosti s dotčenými výrobky a službami běžné (body 17 až 19 napadených rozhodnutí). Za těchto podmínek nemohou být dotčená označení vnímána jako údaj o obchodním původu výrobků a služeb, na které se vtahují přihlášky k zápisu (bod 20 napadených rozhodnutí).

12 Zadruhé odvolací senát, který zohlednil téměř všechny výrobky a služby zmíněné v bodě 4 výše a rozdělil je do kategorií, měl za to, že podle daného případu spotřebitelé očekávají buď běžné připojení k síti, nebo propojení výrobků prostřednictvím „internetu věcí“ a všechny dotčené výrobky a služby vykazují přímou spojitost s poskytováním takovéhoto bezdrátového připojení (body 25 a 26 napadených rozhodnutí). Dotčená označení jsou tudíž vnímána jako pochvalný údaj o abstraktní vlastnosti výrobků a služeb, na které se vztahují přihlášky k zápisu (bod 27 napadených rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil obě napadená rozhodnutí;

– uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených před odvolacím senátem.

14 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

– žaloby zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení v obou věcech.

Právní otázky

15 Žalobkyně uplatňuje na podporu obou žalob, které mají totožné znění, tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z porušení článku 64 nařízení č. 207/2009 ve spojení s článkem 263 SFEU. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. V rámci třetího uplatněného žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 64 nařízení č. 207/2009 ve spojení s článkem 263 SFEU

16 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát posoudil výrobky a služby zařazené do tříd 7, 11, 12, 36 a výrobky a služby náležející do třídy 42 jiné než vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat a technické konzultace. Průzkumový referent přitom vůči zápisu těchto výrobků a služeb nevznesl výhrady. Odvolací senát tímto překročil meze své pravomoci a v tomto rozsahu by napadená rozhodnutí měla být zrušena [rozsudek ze dne 18. listopadu 2014, Lumene v. OHIM (THE YOUTH EXPERTS), T-484/13, nezveřejněný, EU:T:2014:963].

17 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

18 Zaprvé je nutno předeslat, že jak správně tvrdí EUIPO, článek 263 SFEU není použitelný na odvolání podaná k odvolacím senátům, a tudíž musí být první žalobní důvod v rozsahu, v němž se zakládá na porušení tohoto ustanovení, zamítnut jako irelevantní.

19 Zadruhé, jak tvrdí žalobkyně a na rozdíl od návrhových žádání navrhovatelky před odvolacím senátem ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 18. listopadu 2014, THE YOUTH EXPERTS (T-484/13, nezveřejněný, EU:T:2014:963), žalobkyně navrhla, aby odvolací senát zrušil rozhodnutí průzkumového referenta pouze v rozsahu, v němž pro ni byla nepříznivá.

20 Je však nesporné, že odvolací senát v napadených rozhodnutích posoudil rozlišovací způsobilost přihlášených ochranných známek pro výrobky a služby, k nimž průzkumový referent nevznesl výhrady.

21 Jak bylo uvedeno výše v bodě 7, průzkumový referent totiž zamítl zápis obou přihlášených ochranných známek pro dotčené výrobky a služby zahrnuté do tříd 9, 37, 38 a 41, jakož i pro služby nazvané „vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat“ a „technické konzultace“, náležející do třídy 42. Z toho vyplývá, že přihlášené ochranné známky mohou být zapsány pro ostatní výrobky a služby uvedené v bodě 4 výše, tedy pro ty zařazené do tříd 7, 11, 12 a 36, jakož i pro služby

„konstrukční a projektové návrhy a poradenství“, „provádění vývojových, testovacích a výzkumných zakázek“, „provádění znaleckých posudků“, „plánování a vývoj a technické přezkoušení vesmírných projektů“ a „technická kontrola budov a zařízení“, náležející do třídy 42 (viz bod 8 výše).

22 Některé z těchto výrobků a služeb, které nebyly předmětem sporu, přitom byly přesto posouzeny odvolacím senátem v napadených rozhodnutích a byly roztříděny do kategorií a), f), g), h), i) a j), vytvořených odvolacím senátem v bodech 23 a 24 napadených rozhodnutí. V bodech 26 a 27 napadených rozhodnutí odvolací senát shledal, že přihlášené ochranné známky postrádají rozlišovací způsobilost rovněž ve vztahu k výrobkům a službám náležejícím do kategorií a), f), g), h), i) a j) ve smyslu napadených rozhodnutí, což tedy zahrnovalo výrobky a služby, které nebyly předmětem sporu.

23 Je tedy nesporné, že odvolací senát zahrnul do svého přezkumu výrobky a služby, vůči jejichž zápisu průzkumový referent nevznesl výhrady a kterých se netýkalo k němu podané odvolání. Účastníci řízení se sice shodují v názoru, že odvolací senát nemohl takovýto přezkum provést, naproti tomu se však rozcházejí v otázce následků, které je z toho třeba vyvodit.

24 Podle žalobkyně, která se odvolává na rozsudek ze dne 18. listopadu 2014, THE YOUTH EXPERTS (T-484/13, nezveřejněný, EU:T:2014:963), je třeba konstatovat, že odvolací senát tím, že posoudil výrobky a služby, ve vztahu k nimž průzkumový referent nevznesl výhrady, překročil svou pravomoc, a napadená rozhodnutí jsou tedy postižena vadou spočívající v protiprávnosti, a musí být v tomto rozsahu zrušena.

25 Naproti tomu podle EUIPO nemohl přezkum rozlišovací způsobilosti přihlášených ochranných známek provedený odvolacím senátem ve vztahu k výrobkům a službám, jež nebyly předmětem odvolání, rozšířit předmět tohoto odvolání. Úvahy týkající se těchto výrobků a služeb je tedy třeba považovat za čistě nadbytečné, a nemají tedy vliv na legalitu napadených rozhodnutí, takže první žalobní důvod musí být zamítnut.

26 Zaprvé je třeba poznamenat, že se výrok napadených rozhodnutí omezuje na zamítnutí odvolání, která byla podána k odvolacímu senátu. Jak bylo připomenuto v bodě 19 výše, odvolání podaná žalobkyní k odvolacímu senátu se přitom týkala pouze výrobků a služeb, ve vztahu k nimž průzkumový referent vznesl výhrady proti zápisu přihlášených ochranných známek.

27 Zadruhé je nutno konstatovat, že podle čl. 64 odst. 1 nařízení č. 207/2009 po projednání přípustnosti odvolání o něm odvolací senát rozhodne, a může tak rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo. Z tohoto ustanovení vyplývá, že odvolací senát může z důvodu odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí zápisu průzkumovým referentem provést nový úplný přezkum merita přihlášky k zápisu jak z hlediska právních, tak z hlediska skutkových otázek, což v projednávaném případě znamená, že sám rozhodne o přihlášce k zápisu tak, že ji zamítne, nebo ji prohlásí za opodstatněnou, čímž potvrdí, nebo zruší napadené rozhodnutí [rozsudek ze dne 3. července 2013, Airbus v. OHIM (NEO), T-236/12, EU:T:2013:343, bod 21; obdobně viz též rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, body 56 a 57].

28 Tato pravomoc provést nový úplný přezkum merita přihlášky k zápisu z hlediska jak právních, tak skutkových otázek je však podmíněna přípustností odvolání u odvolacího senátu (rozsudek ze dne 3. července 2013, NEO, T-236/12, EU:T:2013:343, bod 22; obdobně viz též usnesení ze dne 2. března 2011, Claro v. OHIM, C-349/10 P, nezveřejněné, EU:C:2011:105, bod 44).

29 V tomto ohledu přitom čl. 59 první věta nařízení č. 207/2009 stanoví, že „[k]aždý účastník řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, pokud toto rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům“. Z tohoto ustanovení vyplývá, že účastníci řízení u EUIPO mohou proti rozhodnutí přijatému nižším oddělením podat u odvolacího senátu odvolání pouze v rozsahu, v němž toto rozhodnutí zamítlo jejich požadavky nebo návrhy, jak v projednávané věci učinila žalobkyně. V rozsahu, v němž rozhodnutí nižšího oddělení naopak požadavkům dotyčného účastníka vyhovělo,

tento účastník odvolání k odvolacímu senátu podat nemůže [rozsudek ze dne 3. července 2013, NEO, T-236/12, EU:T:2013:343, bod 23; v tomto smyslu viz též rozsudek ze dne 14. prosince 2011, Völkl v. OHIM – Marker Völkl (VÖLKL), T-504/09, EU:T:2011:739, bod 55 a citovaná judikatura].

30 Z článku 59 první věty nařízení č. 207/2009 vyplývá, že jestliže průzkumový referent jako v projednávané věci zamítl přihlášku ochranné známky Evropské unie pouze pro část výrobků a služeb uvedených ve zmíněné přihlášce, přičemž zápis povolil pro jinou část výrobků a služeb uvedených v této přihlášce, odvolání podané přihlašovatelem ochranné známky u odvolacího senátu se může platně týkat pouze těch výrobků a služeb, jichž se týkalo odmítnutí průzkumového referenta povolit zápis.

31 Jak bylo připomenuto zejména v bodech 19 a 26 výše, žalobkyně podala v projednávané věci k odvolacímu senátu odvolání znějící na zrušení rozhodnutí průzkumového referenta v rozsahu, v němž byly její přihlášky k zápisu zamítnuty. Odvolací senát tedy neprávem v napadených rozhodnutích vztáhnul přezkum použitelnosti čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 na výrobky a služby, pro které průzkumový referent nevznesl výhrady. Podle judikatury uvedené výše v bodě 28 totiž není odvolací senát nadán diskreční pravomocí k rozšíření dosahu odvolání na posouzení otázek, které odvolatel není oprávněn vznést.

32 Ze znění výroku napadených rozhodnutí však vyplývá, že se v projednávané věci odvolací senát omezil na zamítnutí odvolání (viz bod 26 výše). Podle článku 58 nařízení č. 207/2009 byla přitom účinkem takovéhoto zamítnutí pouze vykonatelnost rozhodnutí průzkumového referenta, s výhradou podání případných soudních žalob podle čl. 64 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

33 Kromě toho EUIPO, který byl v tomto směru dotázán v rámci organizačního procesního opatření, potvrdil, že zohlednění výrobků a služeb, ve vztahu k nimž průzkumový referent nevznesl výhrady, ze strany odvolacího senátu nemá samo o sobě žádný vliv na nároky žalobkyně na zápis přihlášených ochranných známek pro tyto výrobky a služby. Podle EUIPO mohou být totiž tyto nároky zpochybněny pouze tehdy, když by průzkumový referent pokračoval z vlastního podnětu v přezkumu absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu, jež by mohly bránit zápisu přihlášených ochranných známek, na základě poznatků, které do té doby nikdy neuplatnil. Musel by tak přijmout nová rozhodnutí, která by mohla být předmětem odvolání k odvolacím senátům, jež by se lišila od těch, kterých se týkají soudní řízení v projednávaných věcech.

34 Z toho vyplývá, že úvahy věnované v napadených rozhodnutích přezkumu výrobků a služeb, ve vztahu k nimž průzkumový referent nevznesl žádné výhrady, překračují meze odvolání, která byla odvolacímu senátu řádně podána, a nemají tudíž žádný vliv na působnost ani účinky napadených rozhodnutí. Je tedy nutno konstatovat, že tyto úvahy nemají povahu rozhodnutí, a jejich zrušení by tudíž rovněž nemělo žádný dopad.

35 První žalobní důvod musí být tedy jako irelevantní zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

36 V rámci druhého uplatněného žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát v obou napadených rozhodnutích porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Napadená rozhodnutí

37 Důvody, pro které měl odvolací senát za to, že přihlášené ochranné známky postrádají rozlišovací způsobilost ve vztahu ke sporným výrobkům a službám, jsou uvedeny v bodech 14 až 30 napadených rozhodnutí.

38 Konkrétně v bodech 14 a 15 napadených rozhodnutí měl odvolací senát za to, že sporné výrobky a služby jsou určeny jak široké veřejnosti, jejíž úroveň pozornosti je průměrná, tak obchodníkům a pouze okrajově montérům, jakož i odborné veřejnosti, jejíž úroveň pozornosti je obecně vyšší. Avšak i u obezřetné veřejnosti by mohla být úroveň pozornosti poměrně nízká ve vztahu k údajům reklamního charakteru, které se nejeví jako rozhodující. Totéž platí pro úroveň pozornosti průměrného spotřebitele, setká-li se se sdělením, které vnímá jako reklamní.

39 V bodech 17 a 19 napadených rozhodnutí převzal odvolací senát význam slovních prvků tvořících dotčená označení, jak jej vyložil průzkumový referent. Slovní prvek „simply“ je tedy třeba chápat jako znamenající „pouze, jednoduše“ a slovní prvek „connected“ ve smyslu „připojený“. Slovní prvky obsažené v přihlášených ochranných známkách Simply.Connected. tedy představují slogan, jenž znamená „jednoduše připojený“. Tečka umístěná za každým z obou slovních prvků ani obrazové prvky, tj. rámeček otevřený v horním pravém rohu a známý symbol bezdrátového připojení k síti, nedodávají dotčeným označením odlišný význam. Tyto obrazové prvky jsou tedy běžné a nerozlišující.

40 V bodě 18 napadených rozhodnutí odvolací senát odmítl argument žalobkyně, že postavení slovních prvků nad sebou a skutečnost, že každý z těchto prvků začíná velkým písmenem a následuje za ním tečka, by měly vést k jejich samostatnému posouzení.

41 V bodě 20 napadených rozhodnutí odvolací senát uvedl, že přihlášené ochranné známky vzaty jako celek vyjadřují myšlenku, že sporné výrobky a služby jsou „hlavně“ nebo „především“ „připojené“ k síti, přičemž přímé sdělení předávané slovními prvky je navíc podepřeno přítomností obrazového symbolu bezdrátového připojení. Dotčená označení jsou tudíž vnímána jako slogan popisující určitou žádoucí vlastnost sporných výrobků a služeb, a nikoli jako označení jejich obchodního původu. Podle odvolacího senátu je totiž předávané sdělení jednoduché, přímo srozumitelné a gramaticky správné a je stejně banální jako obrazové prvky, které tvoří předmětná označení.

42 V bodech 22 až 24 napadených rozhodnutí měl odvolací senát za to, že musí ověřit, zda z pohledu relevantní veřejnosti existuje dostatečně přímá a konkrétní vazba mezi dotčenými označeními a spornými výrobky a službami. Za tímto účelem roztřídil odvolací senát uvedené výrobky a služby do kategorií. Sporné výrobky náležející do třídy 9 rozdělil do tří různých kategorií, a sice kategorie c) „Přístroje pro záznam, zpracování, vysílání, příjem a zobrazení signálů, dat, obrazu a zvuku“, kategorie d) „Měřicí, kontrolní a regulační přístroje“; analytické přístroje“ a kategorie e) „Zařízení pro napájení proudem“. Následně rozdělil sporné služby náležející do třídy 37 do dvou kategorií, a sice kategorie k) „Montáž, servis a údržba dílů a příslušenství různých výrobků“ a kategorie l) „Opravy a úpravy motorových vozidel na akcích motoristického sportu“. Dále shledal, že každá ze sporných služeb spadajících do tříd 38 a 41 náleží do odlišné kategorie pro každou třídu, a sice kategorie m) „Radiolokační služby, přenos zvuku, dat a obrazů přes satelit“ a kategorie n) „Vzdělávání a výuka třetích osob v oblasti elektrotechniky a elektroniky“. Konečně měl za to, že sporné služby náležející do třídy 42 musí být rozděleny do dvou kategorií, a sice kategorie o) „Vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat“ a kategorie p) „Technické konzultace“.

43 V bodě 25 napadených rozhodnutí dospěl odvolací senát pro všechny kategorie k závěru, že pojem „připojení“ musí být posuzován ve vztahu k pojmu „internet věcí“, který označuje propojení fyzických předmětů v síti obdobné internetu takovým způsobem, který umožňuje jejich ovládání na dálku nebo je činí způsobilými k přenosu a výměně informací. Cílem internetu věcí je podle odvolacího senátu minimalizovat nedostatek informací mezi skutečným a virtuálním světem. V tomto ohledu je připojení žádoucí vlastností těchto výrobků a služeb.

44 V bodě 26 napadených rozhodnutí měl odvolací senát za to, že pro výrobky seskupené v kategoriích c), d) a e) informují přihlášené ochranné známky spotřebitele, že tyto výrobky, které zahrnují součásti a příslušenství jiných výrobků“, mají „hlavně“ nebo „především“ za cíl připojení k síti. Totéž platí pro služby náležející do kategorií m), o) a p). Příjemci služeb náležejících do kategorie k) chápou dotčená označení v tom smyslu, že se tyto služby týkají montáže, servisu a údržby výrobků hlavně připojených k síti. Služby seskupené v kategorii l) též mohou být poskytovány pomocí připojení k síti, např. v případě, že jsou servisu nahlášeny eventuální poruchy, aby servis mohl připravit součásti potřebné k opravě. Konečně služby náležející do kategorie n) se jasně vztahují na elektrotechnické a elektronické podmínky a způsoby umožňující připojení k síti.

45 V bodě 27 napadeného rozhodnutí odvolací senát ze svých předchozích zjištění dovodil, že u relevantní veřejnosti je spojitost mezi výrobky a službami, na které se vztahují přihlášené ochranné známky, a obsahem sloganu tvořeného dotčenými označeními jasná a nevyžaduje žádnou další reflexi. Relevantní anglicky hovořící veřejnost Evropské unie bude totiž dotčená označení vnímat jako pochvalný údaj o abstraktních vlastnostech výrobků a služeb, na které se vztahují přihlášky k zápisu.

Zásady týkající se použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

46 Podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíšou ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost.

47 Rozlišovací způsobilost ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 znamená, že tato ochranná známka umožňuje identifikovat výrobek, pro který byl zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku, a tedy odlišit tento výrobek od výrobků jiných podniků (rozsudky ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 34, a ze dne 15. května 2014, Louis Vuitton Malletier v. OHIM, C-97/12 P, nezveřejněný, EU:C:2014:324, bod 50).

48 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se má za to, že označení postrádající rozlišovací způsobilost nemohou plnit základní funkci ochranné známky, tedy označovat původ dotčeného výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní [rozsudky ze dne 27. února 2002, REWE-Zentral v. OHIM (LITE), T-79/00, EU:T:2002:42, bod 26, a ze dne 20. listopadu 2002, Bosch v. OHIM (Kit Pro a Kit Super Pro), T-79/01 a T-86/01, EU:T:2002:279, bod 19].

49 Rozlišovací způsobilost ochranné známky musí být posuzována vzhledem jednak k výrobkům nebo službám, pro které byl zápis požadován, a jednak k jejich vnímání relevantní veřejností, již tvoří běžně informovaní a přiměřeně pozorní a obezřetní průměrní spotřebitelé těchto výrobků nebo služeb (rozsudky ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 35; ze dne 22. června 2006, Storck v. OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422, bod 25, a ze dne 20. října 2011, Freixenet v. OHIM, C-344/10 P a C-345/10 P, EU:C:2011:680, bod 43).

50 Přezkum absolutních důvodů pro zamítnutí zápisu se musí týkat každého z výrobků nebo služeb, pro které je zápis ochranné známky požadován, a rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků nebo služeb. Pokud je však stejný důvod pro zamítnutí zápisu namítán vůči určité kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby. Taková možnost se vztahuje pouze na výrobky a služby, které mezi sebou mají dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily dostatečně stejnorodou kategorii nebo skupinu výrobků či služeb. V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do stejné třídy ve smyslu Niceské dohody, není pro závěr o takové stejnorodosti dostatečná, neboť tyto třídy

často obsahují velkou škálu výrobků nebo služeb, které mezi sebou nutně nemají takovou dostatečně přímou a konkrétní spojitost (viz usnesení ze dne 18. března 2010, CFCMCEE v. OHIM, C-282/09 P, EU:C:2010:153, body 37 až 40 a citovaná judikatura).

Přezkum výtek žalobkyně

51 Na úvod je třeba potvrdit definici relevantní veřejnosti podanou odvolacím senátem (viz bod 38 výše), kterou žalobkyně ostatně nezpochybňuje.

52 Výtky uplatněné žalobkyní na podporu druhého žalobního důvodu se dělí do pěti částí. První část vychází z nesprávného určení obsahu slovních prvků přihlášených ochranných známek. Druhá část vychází z toho, že spojení mezi slovními prvky přihlášených ochranných známek je z jazykového hlediska neobvyklé. Ve třetí části žalobkyně tvrdí, že mezi přihlášenými označeními a spornými výrobky a službami neexistuje dostatečně přímá spojitost. Čtvrtá část vychází z existence neobvyklých jazykových změn. Konečně pátá část vychází z chybného globálního posouzení přihlášených označení.

– K první části, vycházející z nesprávného určení obsahu slovních prvků přihlášených ochranných známek

53 Žalobkyně připouští, že slovo „simply“ může být chápáno jako „jednoduše“ a slovo „connected“ jako odkaz na „připojení k síti“. Naproti tomu odvolací senát podle ní neprávem shledal, že celkové sdělení předávané přihlášenými označeními znamená „jednoduše připojený“ nebo „hlavně připojený“. Odvolací senát totiž podle žalobkyně nezohlednil postavení obou slov nad sebou a umístění tečky za každým z nich. Z důvodu těchto typografických zvláštností nemohou být slovní prvky tvořící přihlášená označení vnímány tak, že vyjadřují jediné sdělení tvořené uvedenými dvěma slovy, ale měly by být chápány jako dvě samostatná a oddělená slova, a to jednak „simply“ a jednak „connected“.

54 V tomto ohledu se odvolací senát podle žalobkyně neprávem odvolával na rozsudek ze dne 15. září 2005, BioID v. OHIM (C-37/03 P, EU:C:2005:547). Za označením posuzovaným v uvedeném rozsudku, tj. BioID*., následovala tečka umístěná za všemi slovními prvky, takže Soudní dvůr mohl v uvedené věci dospět k závěru, že uvedená tečka jako taková nepředstavovala údaj o obchodním původu výrobků a služeb, na které se vztahovala tato ochranná známka. V projednávané věci žalobkyně netvrdí, že tečky umístěné za každým ze slovních prvků představují jako takové údaj o obchodním původu, ale tvrdí, že tyto tečky společně s postavením obou slov nad sebou mají vliv na vnímání slovních prvků.

55 Žalobkyně má rovněž za to, že judikatura, na kterou odvolací senát odkázal v bodě 18 napadených rozhodnutí, je v projednávané věci irelevantní. V těchto rozsudcích [rozsudky ze dne 13. února 2007, Mundipharma v. OHIM – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46; ze dne 13. února 2008, Sanofi-Aventis v. OHIM – GD Searle (ATURION), T-146/06, nezveřejněný, EU:T:2008:33, a ze dne 6. září 2013, Eurocool Logistik v. OHIM – Lenger (EUROCOOL), T-599/10, nezveřejněný, EU:T:2013:399] se totiž Tribunál vyslovil k rozložení slovních označení ze strany relevantní veřejnosti na prvky, které pro ni mají konkrétní význam nebo se podobají slovům, která zná. V projednávané věci se však slovní prvky liší svým příslušným umístěním a interpunkcí.

56 Konečně nezohlednění takových prvků v přihlášených ochranných známkách, jako jsou v projednávané věci tečky, které následují za každým slovním prvkem, a skutečnost, že oba slovní prvky jsou umístěny na odlišných řádcích, je podle žalobkyně v rozporu s právním pravidlem, podle kterého musí být ochranná známka posuzována v podobě, která byla uvedena v přihlášce k jejímu zápisu [rozsudek ze dne 14. května 2013, Unister v. OHIM (fluege.de), T-244/12, EU:T:2013:243].

57 Na základě všech uvedených důvodů má žalobkyně za to, že odvolací senát neprávem dovodil, že slovní prvky tvořící přihlášené ochranné známky předávají jediné sdělení.

58 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

59 Je nesporné, že dotčená označení, vyobrazená v bodech 2 a 3 výše, jsou tvořena nad sebou postavenými slovy „simply“ a „connected“, kdy každé z nich začíná velkým písmenem a je následováno tečkou. Avšak na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, tyto typografické zvláštnosti nejsou nijak způsobilé bránit kurzorickému čtení těchto dvou slov, neboť obvyklý směr čtení je u relevantní anglicky hovořící veřejnosti, jakož i u všech mluvčích hovořících jazykem, který používá latinskou abecedu, zleva doprava a ze shora dolů. Odvolací senát měl tedy správně za to, že relevantní veřejnost vnímá bez námahy dotčená označení jako sled slovních prvků „simply“ a „connected“.

60 Žalobkyně však tvrdí, že přítomnost velkého písmena na začátku každého slovního prvku a tečky na jejich konci může bránit tomu, aby předmětná slova byla čtena a chápána jako dvě části jediného sdělení „simply connected“, tj. „jednoduše připojený“. Podle žalobkyně mohou tyto typografické prvky bránit relevantní veřejnosti v tom, aby si tyto slovní prvky spojila, a donutit ji, aby je četla a chápala jako dvě oddělená a soběstačná slova.

61 V této souvislosti je nutno konstatovat – jak to poznamenal odvolací senát v bodě 20 napadených rozhodnutí – že sled slov „simply“ a „connected“ je v angličtině obvyklý a okamžitě srozumitelný. Naproti tomu je obecně známo, že příslovce „simply“ nemůže být používáno samostatně, neboť příslovce se totiž pojí se slovem, jehož smysl mění, kterým může být sloveso (jako je v projednávané věci „connected“), přídavné jméno nebo jiné příslovce. Je tedy nepravděpodobné, že při setkání se se sledem prvků „Simply.“ a „Connected.“ bude relevantní veřejnost vnímat dotčená označení jako tvořená dvěma odlišnými a samostatnými slovy, a nikoli jako výraz kombinující tato slova podle běžných pravidel skladby a mající okamžitě pochopitelný význam.

62 Skutečnost, že odvolací senát vycházel z předchozích rozhodnutí, ve kterých šlo o rozložení daného označení na sled slov mající určitý smysl (rozsudky ze dne 13. února 2007, RESPICUR, T-256/04, EU:T:2007:46; ze dne 13. února 2008, ATURION, T-146/06, nezveřejněný, EU:T:2008:33, a ze dne 6. září 2013, EUROCOOL, T-599/10, nezveřejněný, EU:T:2013:399), a nikoli jako v projednávané věci o spojení dvou graficky oddělených slov, není relevantní. Podle ustálené zásady vytyčené judikaturou, která byla uplatněna v uvedených věcech a musí být uplatněna i v projednávané věci, je třeba shledat, že relevantní veřejnost bude chápat smysl plynoucí z označení, jež obsahují několik zdánlivě oddělených slovních prvků, nebo jediný slovní prvek sdružující několik slov, pokud toto chápání nevyžaduje zvláštní duševní úsilí.

63 Právě tak je tomu v projednávané věci, neboť sled slov „simply“ a „connected“ je v souladu s obvyklým pořadím těchto slov v anglickém jazyce a znamená „jednoduše připojený“, aniž by anglicky hovořící veřejnost musela vynaložit jakékoli tvůrčí úsilí. Vzhledem k tomuto zjevnému významu není předpoklad žalobkyně, že relevantní veřejnost vyvodí z takových typografických zvláštností, jako jsou postavení slov nad sebou, přítomnost velkých písmen a tečky, že tento smysl jim nemůže být přiznán, věrohodný.

64 Z toho vyplývá, že je třeba první část druhého žalobního důvodu zamítnout.

– Ke druhé části, vycházející z toho, že spojení mezi slovními prvky přihlášených ochranných známek je z jazykového hlediska neobvyklé

65 Podle žalobkyně jsou označení, jejichž zápis je požadován, složena ze dvou vět, z nichž každá obsahuje jedno slovo. První věta se tak skládá z příslovce „simply“ a druhá věta ze slovesa „connected“. Takovéto konstrukce zjevně odporují gramatickým pravidlům. Podle judikatury tato vnímatelná odchylka od mluvy běžně užívané relevantní veřejností k označení požadovaných výrobků nebo služeb nebo jejich podstatných vlastností dodává přihlášeným ochranným známkám rozlišovací způsobilost dostatečnou

k tomu, aby mohly být zapsány (rozsudek ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, EU:C:2001:461, a usnesení ze dne 30. dubna 2015, Castel Frères v. OHIM, C-622/13 P, nezveřejněné, EU:C:2015:297).

66 Podle žalobkyně totiž neužívá relevantní veřejnost věty obsažené v označeních, jejichž zápis je požadován, k označení požadovaných výrobků a služeb nebo jejich podstatných vlastností. Přihlášené ochranné známky tedy mají nezbytnou minimální rozlišovací způsobilost ve smyslu judikatury [rozsudek ze dne 25. září 2015, Bopp v. OHIM (Zobrazení zeleně orámovaného osmiúhelníku), T-209/14, nezveřejněný, EU:T:2015:701].

67 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

68 Důvody vedoucí k zamítnutí první části druhého žalobního důvodu spočívají v tom, že se jeví jako pravděpodobnější, že relevantní veřejnost bude dotčená označení vnímat jako sled dvou slov nesoucí určitý význam, jež jsou blízko sebe postavena v pořadí, které je v anglickém jazyce běžné, než že je bude vnímat jako dvě nezávislé věty bez jakéhokoli smyslu, z nichž první obsahuje samostatné příslovce, a to navzdory postavení daných slov nad sebou a použití velkých písmen a teček (viz body 59 až 63 výše).

69 Tato zjištění přitom brání též tomu, aby obstála tvrzení žalobkyně, že dotčená označení budou vnímána jako dvě věty, z nichž každá obsahuje jediný prvek, což by představovalo vnímatelnou odchylku od gramatických pravidel angličtiny a mluvy běžně užívané relevantní veřejností, jež by stačila k přiznání rozlišovací způsobilosti přihlášeným ochranným známkám.

70 Druhá část druhého žalobního důvodu musí tedy být rovněž zamítnuta.

– Ke třetí části, vycházející z neexistence dostatečně přímé a konkrétní spojitosti s požadovanými výrobky a službami

71 Žalobkyně tvrdí, že i za předpokladu – který zpochybňuje – že by relevantní veřejnost chápala označení, jejichž zápis je požadován, jako znamenající „jednoduše připojený [k síti]“ nebo „hlavně připojený [k síti]“, jak to učinil odvolací senát, stále by to postrádalo smysl ve vztahu ke sporným výrobkům a službám. Žalobkyně sice připouští, že pokud jde o přenosné počítače, mobilní telefony, tablety a sluchátka, takovéto výrobky mohou skutečně být připojeny k síti, zejména k internetu, naproti tomu v případě sporných výrobků a služeb zařazených do tříd 9, 37, 38, 41 a 42 nebude podle ní relevantní spotřebitel vnímat dotčená označení jako mající popisný význam.

72 Pokud jde o výrobky zařazené do třídy 9, spotřebitel nebude vědět, že „antény pro rádia a televizní přístroje“, „autoantény“, „elektrické filtry“, „polovodičové prvky“, „tištěné, leptané a lité obvody, integrované obvody, relé, pojistky, vedení pro elektrické, elektronické a optické signály, kabelové spojky, elektrické vypínače“, „baterie“, „zesilovače, transformátory, kabelové bubny“ mohou být připojeny k síti. To podle žalobkyně platí pro všechny výrobky zařazené do třídy 9, pro které průzkumový referent zamítl přihlášky k zápisu.

73 Pokud jde obdobně o služby zařazené do třídy 37, tvrzení odvolacího senátu uvedené v bodě 26 napadených rozhodnutí, podle kterého bude relevantní veřejnost vnímat dotčená označení, v souvislosti s „montáží“, „servisem“ a „údržbou dílů a příslušenství různých výrobků“, jako popisující určitou vlastnost těchto služeb, a sice že jsou určeny k připojení k síti, je podle žalobkyně chybné. Zaprvé odvolací senát nic takového neprokázal. Nelze si představit, jak by díly a příslušenství automobilů, autorádií apod., k nimž se vztahují předmětné služby zařazené do třídy 37, mohly být výrobky typicky připojenými k síti. Pokud jde konktrétně o „ruční obráběcí stroje“ a „sanitární zařízení“, tvrzení odvolacího senátu se jeví jako naprosto scestné. Zadruhé význam tvrzený odvolacím

senátem, a sice „jednoduše připojený [k síti]“, neobsahuje žádný odkaz na vlastnosti požadovaných služeb vzatých jako takových. Když jsou výrobky montovány, opravovány nebo je prováděna jejich údržba, relevantní veřejnost totiž neočekává, že dojde k připojení k síti.

74 Navíc ani komunikační služby zařazené do třídy 38 nejsou „jednoduše připojené“. Tyto služby slouží pouze k uskutečnění telekomunikačního přenosu. Označení, jejichž zápis je požadován, tedy dostatečně přímým způsobem nepopisují obsah ani vlastnosti těchto služeb, na rozdíl od toho, co odvolací senát uvedl v bodě 26 napadených rozhodnutí.

75 Kromě toho služby vzdělávání a výuky zařazené do třídy 41 rovněž nevykazují dostatečně přímou a konkrétní spojitost s označeními, jejichž zápis je požadován. Na rozdíl od toho, co odvolací senát uvedl v bodě 26 napadených rozhodnutí, takovéto služby se totiž nezaměřují výlučně na pouhé navázání připojení.

76 Konečně totéž platí pro služby „vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat“ a „technické konzultace“, zařazené do třídy 42. Podle žalobkyně není tvrzení odvolacího senátu uvedené v bodě 26 napadených rozhodnutí, že dotčené služby „mohly mít za cíl navázání připojení k síti“, dostatečně odůvodněné. Kromě toho je podle žalobkyně toto tvrzení chybné, neboť relevantní veřejnost nemůže bez předešlé úvahy předpokládat, že jediným cílem dotčených služeb je navázat připojení k síti.

77 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

78 Zaprvé je nutno konstatovat, že odvolací senát nezaložil zamítnutí odvolání na použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, nýbrž na použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009. Přestože odvolací senát zmínil v bodě 5 jednoho ze dvou napadených rozhodnutí článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 jako jeden ze základů svého rozhodnutí, veškeré odůvodnění následující pod uvedeným bodem totiž nese jednotný nadpis „K článku 7 odst. 1 písm. b) [nařízení č. 207/2009]“. Z toho vyplývá, že odvolací senát nebyl povinen prokázat popisný charakter dotčených označení ve vtahu ke sporným výrobkům a službám.

79 Zadruhé je třeba poznamenat, že jak bylo připomenuto v bodech 41 až 45 výše, odvolací senát dostatečně odůvodnil, proč by spotřebitelé sporných výrobků a služeb vnímali dotčená označení jako pochvalný slogan odkazující na vlastnost, která jim může být přisuzována.

80 Odvolací senát totiž předtím roztřídil předmětné výrobky a služby do stejnorodých kategorií ve smyslu judikatury uvedené v bodě 50 výše, tedy jako vykazující společné vlastnosti a znaky, jež stačí k tomu, aby se na celou kategorii uplatnil stejný důvod. Je třeba podotknout, že žalobkyně nezpochybňuje relevanci těchto kategorií. S ohledem na rozvoj internetu věcí může odvolací senát důvodně tvrdit, že relevantní veřejnost bude v dotčených označeních spatřovat údaj o schopnosti sporných výrobků být připojené a sporné služby bude chápat jako související s takovýmto připojením.

81 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, sporné výrobky náležející do třídy 9 tedy jsou – jak správně uvedl odvolací senát – součásti nebo příslušenství jiných výrobků a mohou být buď přímo připojeny k síti (to platí pro „antény pro rádia a televizní přístroje“ a „autoantény“), nebo mohou být zabudovány do připojených předmětů.

82 Pokud jde o sporné služby zařazené do třídy 37, měl odvolací senát rovněž správně za to, že příjemci těchto služeb budou chápat dotčená označení v tom smyslu, že buď souvisejí s výrobky, jež mohou být připojeny k síti, nebo že mohou být samy poskytnuty pomocí připojení k síti (např. oznámení případných poruch automobilovému servisu, aby mohl připravit díly potřebné k opravě).

83 Pokud jde o sporné služby náležející do třídy 38, žalobkyně sama uznává, že slouží k telekomunikačnímu přenosu. Takovéto operace zjevně vyžadují připojení a dotčená označení mohou být vnímána jako popisující toto připojení pochvalným způsobem.

84 Žalobkyně zpochybňuje posouzení odvolacího senátu, podle kterého se služby „vzdělávání a výuka třetích osob v oblasti elektrotechniky a elektroniky“ jasně vztahují na elektrotechnické a elektronické podmínky a způsoby umožňující připojení k síti. Je přitom zjevné, že s ohledem na předmět dotčených služeb vzdělávání (v oblasti elektrotechniky a elektroniky) bude relevantní veřejnost v případě těchto služeb chápat dotčená označení jako slogan týkající se obsahu tohoto vzdělávání.

85 Konečně odvolací senát též mohl mít správně za to, že sporné služby náležející do třídy 42, a sice „vytváření a instalace počítačových programů pro zpracování dat“ a „technické konzultace“, mohou mít za cíl připojení k síti. Žalobkyně sice toto výslovně nezpochybňuje, avšak odvolacímu senátu vytýká, že neprokázal, že tyto služby mají výlučně za cíl navázat připojení k síti.

86 V této souvislosti je zajisté třeba připomenout, že pochvalná konotace navozená slovními prvky tvořícími ochrannou známku Evropské unie nevylučuje, že ochranná známka je způsobilá spotřebitelům zajistit původ výrobků nebo služeb, na které se vztahuje. Takovou ochrannou známku může tedy dotčená veřejnost vnímat současně jako propagační slogan a údaj o obchodním původu výrobků nebo služeb [viz rozsudek ze dne 4. července 2018, Deluxe Entertainment Services Group v. EUIPO (deluxe), T-222/14 RENV, nezveřejněný, EU:T:2018:402, body 36 a 48 a citovaná judikatura].

87 Je však třeba připomenout, že zápis označení musí být zamítnut, jestliže alespoň v jednom ze svých možných významů označuje vlastnost dotyčných výrobků nebo služeb [viz rozsudek ze dne 25. dubna 2013, Bayerische Motoren Werke v. OHIM (ECO PRO), T-145/12, nezveřejněný, EU:T:2013:220, bod 34 a citovaná judikatura]. Tato judikatura, která byla nejprve vyvinuta v rámci čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, je rovněž použitelná obdobně na čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení [rozsudek ze dne 28. června 2017, Colgate-Palmolive v. EUIPO (AROMASENSATIONS), T-479/16, nezveřejněný, EU:T:2017:441, bod 24].

88 Z výše uvedeného přitom vyplývá, že žalobkyně nemůže důvodně tvrdit, že neexistuje žádný možný význam sloganu „Simply.Connected.“, který by označoval vlastnost přičitatelnou sporným výrobkům a službám, jež by žalobkyně mohla uvádět na trh pod přihlášenými ochrannými známkami [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. listopadu 2007, Tegometall International v. OHIM – Wuppermann (TEK), T-458/05, EU:T:2007:349, body 89 až 93 a citovaná judikatura].

89 Třetí část druhého žalobního důvodu musí tudíž být zamítnuta.

– Ke čtvrté části, vycházející z existence neobvyklých změn, jež by mohly umožnit zápis přihlášených ochranných známek

90 Žalobkyně tvrdí, že i za předpokladu, že by označení, jejichž zápis je požadován, mohla – což popírá – být považována za znamenající „jednoduše připojený [k síti]“, a že by existovala dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi tímto významem a spornými výrobky a službami, jejich neobvyklé postavení blízko sebe stačí k tomu, aby byla uvedeným označením přiznána minimální rozlišovací způsobilost nezbytná k umožnění jejich zápisu. Přihlášené ochranné známky jsou totiž tvořeny dvěma blízko sebe postavenými větami, z nichž každá je tvořena jediným slovem, a sice „simply“ a „connected“. Takováto konstrukce je podle žalobkyně pro anglicky hovořící veřejnost neobvyklá a vyvolává celkový dojem, který převažuje nad souhrnem jejích prvků. Odvolací senát tedy podle ní neprávem v bodě 20 napadených rozhodnutí uvedl, že „sled slov Simply. Connected. představuje zejména přímo srozumitelné a gramaticky správné jednoduché sdělení, které neobsahuje žádný z jazykového hlediska neobvyklý prvek“.

91 Žalobkyně dále popírá, že by relevantní veřejnost mohla popisovat sporné výrobky a služby nebo jejich podstatné vlastnosti jako „simply connected“ v tom smyslu, který těmto slovům přisoudil odvolací senát v napadených rozhodnutích.

92 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

93 Ve čtvrté části druhého žalobního důvodu žalobkyně znovu uplatňuje argument týkající se postavení slovních prvků nad sebou v dotčených označeních.

94 Z důvodů uvedených v bodě 59 výše není toto postavení nad sebou nijak neobvyklé. Je třeba dodat, že při globálním posouzení předmětného označení se může postavení prvků „simply“ a „connected“ nad sebou jevit z pohledu relevantní veřejnosti jako důsledek záměru uzavřít tyto prvky do obdélníku se zaoblenými rohy, který je ohraničuje. Je tedy málo pravděpodobné, že by relevantní veřejnost přisuzovala tomuto postavení nad sebou jakoukoli rozlišovací způsobilost.

95 Argument vycházející z toho, že relevantní veřejnost nebude popisovat sporné výrobky a služby nebo jejich podstatné vlastnosti jako „simply connected“, je irelevantní, neboť odvolací senát nezaložil zamítnutí k němu podaných odvolání na čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

96 Čtvrtou část druhého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout zčásti jako neopodstatněnou a zčásti jako irelevantní.

– *K páté části, vycházející z chybného globálního posouzení označení, jejichž zápis je požadován*

97 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát tím, že postupoval způsobem uvedeným v článcích 17 až 19 napadených rozhodnutí, neposoudil správně označení jako celek. Měl totiž zohlednit jednak neuzavřený čtverec se zaoblenými rohy, a jednak tři vlny obsažené v každém z označení, jejichž zápis je požadován. Tento originální grafický útvar spojený se slovními prvky, na které odvolací senát neprávem zaměřil svou analýzu, si relevantní veřejnost snadno a okamžitě zapamatuje, takže přihlášené ochranné známky jí umožní rozlišit obchodní původ sporných výrobků a služeb.

98 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

99 Zaprvé je nutno konstatovat, že odvolací senát v bodě 17 napadených rozhodnutí zohlednil přítomnost těchto dvou obrazových prvků a měl za to, že nemají vliv na význam dotčených označení u relevantní veřejnosti. V bodě 19 napadených rozhodnutí odvolací senát shledal, že s ohledem na nižší než průměrnou úroveň pozornosti, kterou by vykazovala relevantní veřejnost při setkání se s určitým sloganem, by obrazový prvek tvořící rámeček zůstal bez povšimnutí, a postrádal by tedy rozlišovací způsobilost. V témže bodě a v bodě 29 napadených rozhodnutí odvolací senát mimoto shledal, že přítomnost tří soustředných vln symbolizujících připojení k bezdrátové síti posiluje význam obsažený ve slovních prvcích.

100 Zadruhé s veškerými úvahami učiněnými odvolacím senátem v tomto ohledu je třeba souhlasit. Globální posouzení dotčených označení totiž zesiluje převahu slovních prvků nad prvky obrazovými posuzovanými v bodě 99 výše a tato označení nebudou jako celek vnímána jako údaje o obchodním původu sporných výrobků a služeb.

101 Z toho vyplývá, že pátá část druhého žalobního důvodu, a tudíž druhý žalobní důvod v plném rozsahu musí být zamítnuty.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

102 Žalobkyně tvrdí, že přestože odvolací senát v bodě 5 jednoho z napadených rozhodnutí uvedl, že čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009 brání zápisu přihlášených ochranných známek, následně provedl své posouzení v obou napadených rozhodnutích pouze na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení. Tvrzení obsažené v bodě 30 napadených rozhodnutí, že zápis přihlášených ochranných známek musí být zamítnut též na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, je zjevně chybné a musí být bezpochyby chápáno jako vztahující se na použití čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení. Toto tvrzení přitom není v napadených rozhodnutích ničím podloženo.

103 Kromě toho žalobkyně popírá, že by přihlášené ochranné známky mohly být považovány za popisné ve smyslu uvedeného ustanovení s ohledem na sporné výrobky a služby.

104 EUIPO tuto argumentaci zpochybňuje.

105 Je třeba podotknout, že napadená rozhodnutí neobsahují posouzení popisného charakteru dotčených označení. Navíc odvolací senát v bodě 28 napadených rozhodnutí odmítl jako irelevantní argument vycházející z nedostatku odůvodnění, pokud jde o popisný charakter přihlášených ochranných známek, a to z důvodu, že absolutní důvod pro zamítnutí zápisu stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 nezávisí na popisném charakteru označení.

106 Kromě toho v bodě 29 napadených rozhodnutí odvolací senát uvedl toto:

„Zbývající vysvětlení podaná přihlašovatelkou [rovněž] nejsou s to zpochybnit závěry učiněné průzkumovým referentem. Ani grafické uspořádání nedodává přihlášenému označení požadovanou rozlišovací způsobilost. Cílová veřejnost nebude vnímat jako rozlišující vlastnosti udávající obchodní původ [pouze ve věci T-252/17: modrá barva]: jednoduchý rámeček a tečky chápané jako interpunkční znaménka. Navíc se obrazový prvek v pravém horním rohu shoduje se symbolem bezdrátového připojení, a tudíž pouze zesiluje koncept připojení vyjádřený slovními prvky. Předmětné označení tedy kromě své pochvalné povahy neobsahuje žádný prvek, který by mu mohl u cílové veřejnosti poskytnout rozlišovací způsobilost. Vzhledem k tomu, že přihlášené označení jako celek má pouze reklamní funkci, spotřebitel z něj nevyvodí původ výrobků nebo služeb.“

107 Bod 30 napadených rozhodnutí zní takto:

„Z těchto důvodů se zápis ochranné známky též zamítá na základě důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. b) [nařízení č. 207/2009].“

108 Žalobkyně uplatňuje argument vycházející z přítomnosti příslovce „též“ v bodě 30 napadených rozhodnutí a s ohledem na zmínku o čl. 7 odst. 1 písm. c) obsaženou v bodě 5 jednoho z napadených rozhodnutí má za to, že se odvolací senát dopustil chyby v psaní. Podle ní chtěl odvolací senát v bodě 30 napadených rozhodnutí říci, že absolutní důvod pro zamítnutí zápisu stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 též brání zápisu přihlášených ochranných známek. Odvolací senát přitom tím, že v napadených rozhodnutích výslovně neuvedl důvody, proč by se měl použít i tento další absolutní důvod pro zamítnutí zápisu, tato rozhodnutí podle žalobkyně dostatečně neodůvodnil.

109 Je však nutno konstatovat, že odvolací senát vůbec nezaložil své posouzení na popisném charakteru přihlášených ochranných známek a příslovce „též“ uvedené v bodě 30 napadených rozhodnutí musí být chápáno tak, že se vztahuje k dodatečným důvodům rozvinutým v bodě 29 uvedených rozhodnutí.

110 Třetí žalobní důvod v rozsahu, v němž je v něm tvrzeno, že musí být provedena zjevná oprava bodu 30 napadených rozhodnutí, proto vychází z chybného výkladu těchto rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že odvolací senát nezaložil své posouzení na použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, musí být tedy výtka vycházející z nedostatku odůvodnění a výtka vycházející z nesprávného posouzení ohledně použití tohoto ustanovení jako irelevantní zamítnuty.

111 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloby musí být zamítnuty.

K nákladům řízení

112 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Věci T-251/17 a T-252/17 se pro účely tohoto rozsudku spojují.

2) Žaloby se zamítají.

3) Společnosti Robert Bosch GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

Frimodt Nielsen Kreuschitz Forrester

Półtorak Perillo

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. března 2019.

Podpisy.